

[Anne-Marie Meldgaard]

Hansen siger, at vi har svigtet. Vi har svigtet på den måde, at vi har forhøjet pensionisternes økonomiske niveau! Det indrømmer jeg blankt. Men jeg kunne så forstå, at det vil Venstre ikke, at Venstre ønsker at fastholde niveauet, som vi kender det i dag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Ørum (RV):

Fru Eva Kjer Hansen sagde, at man skulle se på tallene over en længere periode.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at i regeringens konvergensprogram forudsættes det, at indkomstoverførslerne følger satsreguleringen, og det sikrer så, at personer på overførselsindkomst – herunder pensionister – bevarer deres levestandard i forhold til erhvervsaktive. Det håber jeg at den borgerlige opposition synes er en god idé.

Nu ved jeg ikke, hvad »over en længere periode« er; men jeg kan forstå af Venstres skatteoplæg fra i går, at man faktisk mener, at indkomstoverførslerne skal nulstilles frem til år 2004. Men da det jo er ganske nyt, kan det være, at jeg har misforstået det; men hvis det ikke er tilfældet, vil der i hvert fald blive en forskel frem til år 2004 på regeringens nuværende oplæg og så Venstres på godt og vel 11.000 kr. for en gift pensionist og på godt 15.000 kr. for en enlig pensionist.

Jeg håber, at vi kan få en kommentar fra Venstre. Mener Venstre, at man skal nulstille indkomstoverførslerne frem til år 2004 i det program, der blev lagt frem i går som Venstres skatteoplæg?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg stillede to enslydende spørgsmål til de tre partier, der står bag dagsordensforslaget og forespørgslen her i dag.

Det Konservative Folkeparti henviste til besparelser, der skulle dække de merudgifter, der måtte være her, og at man havde fremlagt dem i forbindelse med forhandlingerne om finansloven for 1994. Fair nok – det var lidt diffust, men dog et bud.

Fra de to Venstreordførere har jeg ikke hørt noget præcist bud på for det første de 2,4 mia. kr., der er tilført pensionistområdet ved om-

lægninger i forbindelse med skattereformen. Hvor vil man sætte grænsen for, hvad man vil fjerne, og hvordan vil man finansiere de punkter, der ligger i dagsordensforslaget her i dag?

Man kan også sætte spørgsmålstegn ved det, der blev offentliggjort i Børsen den 28. februar, som jeg tidligere har henvist til, og som jo viser, at partiet Venstre ønsker en ganske markant ændring af udviklingen, og vi kan få en meget interessant diskussion om, hvad det vil betyde, at man nulstiller udviklingen. Det er jo det, man foreslår, og det er da et interessant budskab til landets pensionister.

Jeg mærkede mig også, at fru Eva Kjer Hansen sagde, at ændringerne bør ske gradvis, og at pensionisterne skal have tillid. Derfor må jeg gå ud fra, at de tal, hr. Peter Brixtofte nævnte her fra talerstolen, ikke var skud på, hvad han forventede at en socialdemokratisk ledet regering ville gøre, men vel en forventning om, at den ændring i regeringens sammensætning, som partiet Venstre jo ofte gør sig til talsmand for, vil ske efter næste valg. Så det er måske den ærlighed, fru Eva Kjer Hansen var inde på: at det er partiet Venstre, der har disse synspunkter med hensyn til grundbeløbs udvikling. For der er et eller andet, der gaber i argumentationen, og det gaber voldsomt: Det gaber voldsomt imellem, at man siger, at man vil nulstille udviklingen, men ikke siger noget om, hvordan man vil finansiere de ting, der står her, og slet ikke nævner, hvor brudgrænsen går for de 2,4 mia. kr., der er sendt ud i systemet til pensionisterne. Lad os få et svar.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når der i den dagsorden, som er fremsat af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet, i den sidste pind ikke er sat nogen datofrist for, hvordan pensionisterne skal have ret til deres efterregulering, er det med god grund, idet vi i Fremskridtspartiet synes, det er ganske urimeligt, at skattevæsenet kan regulere pensionistens forhold tre år tilbage, mens den stakkels pensionist har at melde sig på matriklen inden seks måneder, hvis vedkommende vil opnå sin ret. Og den ulige stilling, hvor det offentlige har langt større rettigheder end den private, som er den svage part, synes vi er urimelig, og det er grunden til, at der ikke er nogen frist.